

Нина Митровић Како ЖИВОТ

Редитељ: **Славенко Салетовић**

Сценографкиња: **Маријана Зорзић Петровић**

Костимографкиња: **Татјана Јовановић**

Музика: **Александар Милетић**

Сценски покрет: **Ивица Клеменц**

Ликови:

Андрија Кекез 69.година**Слободан Љубичић**

Мила Бауер 72.године**Дивна Марић**

Бранко Рубчић 74.године**Момчило Мурић**

Сузана Мандић - Ловренчић 40. година
.....**Ивана Павићевић Лазић**

Инспецитент**Милена Радомировић**

Суфлер**Милета Петровић**

Мајстор сцене: **Славољуб Васић**
Мајстор тона: **Никола Пејовић**
Мајстор светла: **Александар Росић**
Кројач гардеробер: **Гордана Мајдов Марковић**
Гардеробер: **Сандра Дамљановић**
Шминкер власуљар: **Мирјана Илић**
Реквизитер: **Милан Мијаиловић**
Столар: **Томислав Јанковић**
Декоратер: **Млађен Ћитић**
Декоратер: **Душко Јанковић**
Декоратер: **Миломир Богдановић**

Организатор: **Љиљана Матић**
Уметнички директор: **мр Немања Ранковић**
Директор: **Зоран Стаматовић**

Сезона 2018/2019

Премијера 546

Реч редитеља

Умало нисам написао, надахнуту, пуну храбрости и хвале, оду настајућој представи "Како живот", по тексту Нине Митровић, али...

Погледао сам, дубоко у оно што је остало од моје растрзане редитељске душе и видео само једну водилу, само једно светло са светионика које ме је и које нас је (сараднике, глумце, технички ансамбл), водило кроз покушај стварања представе по овом сјајном тексту - дубоко умном, пуном емоција, искрености, једноставности и елегичне насмешености према људском бићу у његовом дугом, трећем, да не кажем позном трајању...

А то су биле и остале напомене ауторице Нине Митровић на самом почетку текста:

Напомене:

Сви ликови су сво време на сцени. Осим у тренуцима када више нису физички у простору дома. Када и нису у првом плану, они кроз мале, свакодневне радње живе у позадини. Ликови започињу призор независно где се у датом тренутку затекну. Између призора нема мракова. Радња тече као и живот - без стајања. Сценографија је једноставна, њоме се простор наслућује, а не подцртава. Додатна се димензија постиже расветом и детаљима. Костими су реалистични. Повишених тонова готово и да нема. Емоције, које ликови носе, на површину избијају утишане. Измењују се ведрина и меланхолија. Сентименталност је искључена. Тренуци који пролазе су само тренуци, велике паузе не постоје. Па ипак ликови не јуре превише јер хтели ми, не хтели - старост нас све успори.

И ту је све што има да се каже! Можда, ипак, много ћемо се боље разумети, када се сазна да смо се, а мислим на цео ансамбл Народног позоришта Ужице, већ од пола припрема, при сваком сусрету, увек поздрављали и питали са: КАКО ЖИВОТ?

Славенко Салетовић

Редовни професор у пензији, дугогодишњи Шеф катедре за Позоришну и радио режију Факултета драмских уметности, Универзитета уметности у Београду.

У два мандата Продекан и Председник Савета Факултета драмских уметности у Београду.

Извео и учествовао у школовању девет класа младих позоришних редитеља.

Проректор и у три мандата Председник Савета Универзитета уметности у Београду.

Председник управног одбора Југословенског драмског позоришта у Београду.

На позоришним сценама Новог Сада, Сарајева, Сомбора, Тузле, Шапца, Крагујевца, Зрењанина, Зајечара, Лесковца, Ниша, Пирота, Тршића, Тивта, Ужица, Херцег Новог, Крушевца и Београда, режирао преко сто представа. За Телевизију Београд режирао дванаест ТВ филмова и ТВ драма. Салетовић и позоришне представе, ТВ филмови и ТВ драме у његовој режији, освојили су преко шездесет награда у Србији, региону и иностранству.

Добитник је најпрестижније редитељске награде за режију у Србији - Бојан Ступица, за најбољу режију у периоду од 2005. до 2007. године.

Добитник је Велике плакете са повељом, Универзитета уметности у Београду 2009. године.

Добитник је и Вукове награде КПЗ Србије 2014. године.

У Народном позоришту Ужице режира трећи пут.